Europos Parlamentas
2014-2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

B8-0448/2017

28.6.2017

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas uždavus klausimą, į kurį atsakoma žodžiu, B8-0319/2017

pagal Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį

dėl plataus užmojo ES pramonės strategijos parengimo kaip strateginio prioriteto augimui, užimtumui ir naujovių diegimui Europoje užtikrinti (2017/2732(RSP))

Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Merja Kyllönen, Jiří Maštálka, Kateřina Konečná, Neoklis Sylikiotis, Marie-Christine Vergiat, Eleonora Forenza, Martina Anderson, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou, Takis Hadjigeorgiou
GUE/NGL frakcijos vardu

B8-0448/2017

Europos Parlamento rezoliucija dėl plataus užmojo ES pramonės strategijos parengimo kaip strateginio prioriteto augimui, užimtumui ir naujovių diegimui Europoje užtikrinti (2017/2732(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 9, 151, 152 straipsnius, 153 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 173 straipsnį,

– atsižvelgdamas į SESV 174 straipsnį dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos, ypač pramonės pereinamojo laikotarpio vietovėse,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 14, 27 ir 30 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012) 0582),

– atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 5 d. rezoliuciją dėl Europos reindustrializacijos politikos poreikio atsižvelgiant į pastarojo meto bendrovių „Caterpillar“ ir „Alstom“ atvejus[1],

– atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos[2],

– atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos komunikatą „Europos pramonės skaitmeninimas. Naudojimasis visais bendrosios skaitmeninės rinkos privalumais“ (COM/2016/0180),

– atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje[3],

– atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, ypač į jos 22 ir 23 straipsnius dėl ekonominių ir socialinių teisių ir dėl teisės į darbą,

– atsižvelgdama į savo 2017 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl Europos pramonės skaitmeninimo[4],

– atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 29 d. Tarybos išvadas dėl ES pramonės politikos strategijos ateities,

– atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl plataus užmojo ES pramonės strategijos parengimo kaip strateginio prioriteto augimui, užimtumui ir naujovių diegimui Europoje užtikrinti (O-000047/2017 – B8-0319/2017),

[1] Priimti tekstai, P8_TA(2016)0377.
[2] OL C 199E, 2012 7 7, p. 131.
[3] Priimti tekstai, P8_TA(2016)0346.
[4] Priimti tekstai, P8_TA(2017)0240.

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi ES pramonėje sukuriama daugiau nei pusė Europos eksporto, sutelkiama apie 65 proc. mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros investicijų ir sukuriama daugiau nei 50 mln. darbo vietų (tiesioginių ir netiesioginių darbo vietų, kurios sudaro 20 proc. visų ES darbo vietų);

B. kadangi 65 proc. privačių išlaidų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros srityje padengia gamybos pramonė ir kadangi būtina stiprinti mūsų pramonės pagrindą, kad ES būtų tobulinamos žinios ir praktinė patirtis;

C. kadangi gamybos sektorius 2008–2013 m. Europos Sąjungoje sumažėjo 7 proc.;

D. kadangi pietinės Europos Sąjungos dalies šalių ekonomika visų pirma nukentėjo nuo 2007–2016 m. mažėjančios produkcijos gamybos sektoriuje;

E. kadangi Europos nutolusių šalių ekonomikos reindustrializacija turi lemiamą reikšmę siekiant išvengti tolesnio ekonomikos disbalanso ES viduje; kadangi pramonės plėtra turi būti vykdoma siekiant derinti augimą ir kokybiškų darbo vietų kūrimą kartu užtikrinant socialinį ir aplinkos tvarumą;

F. kadangi Europos pramonė šiuo metu kenčia nuo gerokai sumažėjusios vidaus paklausos, kurią nulėmė darbo užmokesčiui taikomos griežtos taupymo priemonės, viešųjų išlaidų ir mokesčių sumažinimas, ir dėl to buvo nuolat naikinamos darbo vietos bei sumažėjo pramoninės investicijos, o tai nėra geras ženklas būtinam Europos ekonomikos gaivinimui;

G. kadangi, siekiant užtikrinti Europos ekonomikos sanglaudą, svarbu visose valstybėse narėse skatinti diversifikuotą pramoninį pagrindą kartu išvengiant pernelyg didelės aukštą pridėtinę vertę sukuriančios gamybos koncentracijos keliose valstybėse narėse;

H. kadangi Europos pramonei labai svarbūs šio sektoriaus moksliniai tyrimai, vystymasis ir inovacijos; kadangi gamyklų uždarymai dažnai lemia tai, kad negrįžtamai prarandamos technologijos ir praktinė patirtis, o pramonės darbuotojai praranda įgūdžius;

I. kadangi, atsižvelgiant į tokius pasaulinius iššūkius kaip klimato kaita, labai svarbu, kad energija ir efektyvus energijos ir išteklių naudojimas bei žiedinė ekonomika būtų atsinaujinančios Europos pramonės epicentre;

J. kadangi veiksminga ir nuosekli pramonės politika, pajėgi sustiprinti visų valstybių narių produktyvumo pagrindą, yra vienintelis būdas išvengti socialinės žemyn smunkančios spiralės pramonės politikos, sanglaudos ir vystymosi srityje;

K. kadangi stambios pramonės įmonės dažnai taiko gamybos perkėlimo taktiką ir naudojasi esamomis mokesčių ir nemokumo spragomis, kad, perkėlusios savo turtą iš vienos šalies į kitą, gautų kuo daugiau pelno, o toks jų elgesys kelia pavojų valstybių narių pramonės struktūrai;

L. kadangi viešosios investicijos ir plataus užmojo viešųjų inovacijų politika, kuri yra palanki aukštos kokybės, inovatyvių, energiją efektyviai naudojančių produktų gamybai

ir kuria skatinami tvarūs procesai, yra būtini Europos pramonės klestėjimui;

M. kadangi būtina, kad pagal Europos pramonės strategiją skaitmeninimas būtų skatinamas socialiai teisingu būdu, nes dėl dabartinio pramonės skaitmeninimo sustiprinamos iš anksto egzistuojančios tendencijos, susijusios su pavojingų darbo sąlygų nustatymu gamybos sektoriuje, kurios lemia įgūdžių praradimą, darbų perdavimą išorės rangovams ir rangovų samdymą gamybai; kadangi skaitmeninimas taip pat atveria galimybes, susijusias su ekonomikos atsparumo ir tvarumo didinimu žiedinės ekonomikos sąlygomis; kadangi labai svarbu numatyti, kokių naujų įgūdžių prireiks dėl kintančios skaitmeninės aplinkos, o tai gali padėti padaryti socialinių partnerių dalyvavimas, tinkamas darbuotojų mokymas, kurį padėtų rengti darbdaviai ir valstybės narės; kadangi robotizacija ir skaitmeninimas kelia ypatingus iššūkius robotų ir žmonių tarpusavio sąveikos srityje, o duomenų privatumo klausimus būtina spręsti priimant atitinkamus teisės aktus;

N. kadangi sąžininga tarptautinė prekyba pramoniniais produktais turi būti vykdoma gerbiant darbuotojų teises, aplinkos taisykles ir kitus socialinius ir apmokestinimo standartus;

O. kadangi moterims šiuo metu pramonėje yra nepakankamai atstovaujama ir joms neleidžiama užimti daugumos aukštesnio hierarchinio lygmens mokslinių, inžinerijos ir vadovavimo postų;

Realiosios ekonomikos skatinimas įgyvendinant tvarią reindustrializacijos politiką

1. pabrėžia esminį pramonės, kaip augimo, užimtumo ir inovacijų variklio, vaidmenį Europoje;

2. pabrėžia pramoninio pagrindo Europoje stiprinimo ir modernizavimo, Europos sanglaudos per viešąjį investavimą stiprinimo ir koordinuotos Europos pramonės politikos, padedančios siekti tvarios modernizacijos ir teritoriniais aspektais pagrįstos regioninės sanglaudos, svarbą;

3. ragina Komisiją kartu su valstybėmis narėmis iki 2018 m. pradžios pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl Sąjungos nuoseklios ir išsamios pramonės politikos strategijos, kuri būtų orientuota į Europos reindustrializaciją, kurioje būtų nustatytas konkretus veiksmų planas, apimantis plataus užmojo tikslus ir teisėkūros ir su teisėkūra nesusijusių priemonių įgyvendinimo tvarkaraštį, kad būtų pasiekti šie tikslai; ragina Komisiją šią strategiją grįsti pramonės politikos integravimo į strategines politikos iniciatyvas poveikio vertinimu ir plataus masto dialogu su suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant socialinius partnerius ir mokslininkus; atkreipia dėmesį į tai, kad tokia Sąjungos strategija turi būti pagrįsta, *inter alia*, skaitmeninimu (visų pirma išmaniųjų technologijų, didelių duomenų kiekių analizės priemonių ir robotikos integravimu į pramonines vertės grandines), tvarumu, žiedine ekonomika, energijos vartojimo efektyvumu ir pakankamais ištekliais; mano, kad Europos reguliavimo sistema turėtų sudaryti sąlygas pramonės įmonėms prisitaikyti prie atitinkamų pokyčių ir imtis išankstinių veiksmų siekiant prisidėti prie kokybiškų darbo vietų kūrimo, augimo ir regionų konvergencijos;

4. ragina, kad regioniniu požiūriu subalansuota pramonės strategija būtų pajėgi pašalinti

spragą tarp labiausiai ir mažiau industrializuotų valstybių narių regionų ir padėtų pasiekti regioninės konvergencijos tikslus;

5. ragina persvarstyti konkurencijos politiką ir valstybės pagalbos taisykles, kad būtų sudarytos palankios sąlygos valstybės investavimo priemonėms, kuriomis siekiama išlaikyti socialinę ir regioninę sanglaudą, toliau skatinti perėjimą prie ekologijos, gerinti darbo ir aplinkos apsaugos standartus bei spręsti visuomenės sveikatos problemas;

6. smerkia Europoje įgyvendinamas griežto taupymo politikos priemones, kurios mažina privačiųjų ir viešųjų veiklos vykdytojų gaminamos produkcijos paklausą;

7. ragina valstybes nares tais atvejais, kai įmonė nusprendžia perkelti ar uždaryti savo gamyklas, susigrąžinti visus įmonėms remti skirtus išteklius, suteiktus subsidijų, mokesčių lengvatų, žemės valdų kainų sumažinimo ir kitokiu pavidalu;

8. pabrėžia, kad, remiantis prieinamais statistiniais duomenimis ir apklausomis, moterims nepakankamai atstovaujama daugumoje aukštesnio hierarchinio lygio mokslinių, inžinerijos ir vadovavimo postų; kadangi itin mažai moterų dirba (su mokslu, technologijomis, inžinerija ir matematika) (toliau – MTIM) susijusio švietimo srityje ir čia siekia karjeros – mokslo ir inžinerijos specialisčių dalis siekia tik 24 proc.; atkreipia dėmesį į tai, kad moteriškosios lyties specialistės gamybos pramonės įmonėse yra ES turtas, kuriam reikalingi visi prieinami ištekliai, siekiant galutinai išsivaduoti iš ekonomikos ir finansų krizės ir sugebėti priimti visoje visuomenėje kylančius iššūkius; ragina Komisiją nustatyti moterims kylančius iššūkius ir kliūtis ir skatinti bei remti vienodą darbo užmokestį ir lygias galimybes dalyvauti visuose konkursuose laisvoms pareigoms užimti;

9. atkreipia dėmesį į MVĮ, kaip ES pramonės stuburo, vaidmenį ir primena poreikį toliau įgyvendinti ES pramonės politiką, kurioje atsižvelgiama į MVĮ ypatumus; atkreipia ypatingą dėmesį į valstybinių ir regioninių bankų svarbą pramonės plėtros srityje ir suteikiant MVĮ prieigą prie finansavimo; pabrėžia darbuotojų kooperatyvų ir kitų socialinių ekonomikos subjektų svarbą pramonės plėtros srityje, visų pirma regioniniu lygmeniu, ir ragina ES parengti prie jų poreikių pritaikytą pramonės politiką;

10. yra įsitikinęs, kad Europos pramonė turėtų būti vertinama kaip strateginis turtas; pabrėžia, kad tik tvirta ir atspari pramonė leis valstybėms narėms priimti įvairius būsimus iššūkius, įskaitant reindustrializaciją, pramonės tvarumo užtikrinimą ir kokybiškų darbo vietų kūrimą; pabrėžia, kad Komisija ir valstybės narės turi geriau numatyti socialinę ir ekonominę situaciją ir užtikrinti mūsų pramonės tinklo tvarumą;

Darbuotojų ir socialinių teisių saugojimas

11. primygtinai ragina valstybes nares, pasitelkus teisės aktus ar kolektyvines sutartis, užtikrinti tinkamą socialinę apsaugą, darbo sąlygas ir deramus atlyginimus, taip pat veiksmingą apsaugą nuo neteisingo atleidimo iš darbo;

12. apgailestauja, kad ES nėra parengusi realios ilgalaikės ES pramonės politikos; ragina parengti pramonės politiką, kuri sudarytų sąlygas valstybėms dalyvauti strateginiuose pramonės sektoriuose, įskaitant nacionalizaciją, siekiant išlaikyti ir vystyti pagrindinius gamybos sektorius ir apsaugoti darbo vietas;

13. pažymi darbuotojų įgūdžių ir kvalifikacijos svarbą, taip pat, kad svarbu drauge su socialiniais partneriais apibrėžti aktyvią šių įgūdžių tobulinimo ir kvalifikacijos kėlimo svarbą; ragina parengti pramonės politiką, kuria užtikrinama, kad šios žinios būtų rengiamos ir pripažįstamos svarbiu Europos pramonės turtu; prašo vertinant bet kurios konkrečios gamyklos gamybos gyvybingumą atsižvelgti į pramonės praktinės patirties ir kvalifikuotų darbuotojų išsaugojimą;

14. ragina ir ES, ir jos valstybes nares užtikrinti, kad mokymams ir atgaivinimo veiksmams būtų skiriama pakankamai lėšų, kurių reikia plieno pramonei paremti per sudėtingus pereinamuosius laikotarpius; taip pat reikalauja, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas būtų naudojamas siekiant padėti darbuotojams atgaivinti savo gamyklas ir, užuot palengvinus gamyklų uždarymą, išlaikyti darbo vietas;

15. pabrėžia socialinių partnerių vaidmenį kuriant nuoseklią pramonės politiką, kurioje turi būti numatytas socialinis aspektas, siekiant užtikrinti, kad dabartiniu pereinamuoju pramonės laikotarpiu nebūtų pažeidžiamos darbuotojų teisės;

Prekybos politikos ir pramonės politikos suderinimas

16. atkreipia dėmesį į neigiamą prekybos susitarimų, pvz., IEPS ir TPIP, poveikį Europos pramonei;

17. pabrėžia, kad prekybos ir investicijų politika turėtų būti siekiama prisidėti prie darnaus vystymosi, kokybiškų darbo vietų kūrimo ir aukštų socialinių ir aplinkosaugos standartų kūrimo;

18. pabrėžia poreikį užkirsti kelią tam, kad ES prekybos politika nebūtų naudojama skatinant antikonkurencinę praktiką, įskaitant socialinį ir aplinkos dempingą;

19. pabrėžia, kad Europos pramonė susiduria su pasauline konkurencija, todėl ragina Komisiją iš naujo įvertinti rinkos apibrėžtis ir dabartinį ES konkurencijos taisyklių rinkinį, kad būtų atsižvelgta į atitinkamų pasaulinių rinkų raidą; ragina Komisiją taip pat peržiūrėti ES konkurencijos teisę, siekiant atsižvelgti į socialinius, mokesčių ir aplinkos standartus, kurie taikomi pasaulinės konkurencijos sąlygomis, kad būtų išvengta šių naujų dempingo formų;

20. pabrėžia poreikį parengti nuoseklią su PPO taisyklėmis derančią ir veiksmingą antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo ES strategiją, kurioje būtų atsižvelgiama į bet kokios rūšies dempingą, įskaitant tarptautinių socialinių, aplinkos ir apmokestinimo standartų nesilaikymą;

Pramonės skaitmeninimas

21. mano, kad didžiosios globalizacijos ir skaitmeninimo tendencijos kelia rimčiausius iššūkius Europos bendrovėms ir jų darbuotojams ir tuo pat metu kelia problemų politikos formuotojams, nes šios tendencijos yra labai dinamiškos ir kompleksinio pobūdžio; todėl yra įsitikinęs, kad Europos politika turi būti pritaikyta, kad ją įgyvendinant būtų galima remti pramonės augimą ir apsaugoti kokybiškas darbo vietas gamybos pramonėje, atsižvelgiant į šias greitai besikeičiančias aplinkybes; pabrėžia, kad nauja pramonės politikos strategija turi derėti su įvairiomis pramonės politikos

sritimis – visų pirma prekyba, aplinka, moksliniais tyrimais, investicijomis, konkurencija, energija ir klimatu, – kad būtų suformuotus nuoseklus požiūris; yra įsitikinęs, kad į pramonės politikos strategiją turi būti sumaniai įtraukti horizontalūs elementai, įskaitant konkretų požiūrį į svarbius strateginius sektorius;

22. taigi atkreipia dėmesį į tai, kad reikia didinti viešąsias investicijas į ryšius plėtojant 5G technologijas ir šviesolaidinius tinklus – šiomis priemonėmis bus užtikrinta konvergencija ir tvirtas Europos pramonės skaitmeninės infrastruktūros pagrindas; pabrėžia, kad svarbu, jog minėtam sektoriui būtų taikoma valstybės kontrolė ir reguliavimas siekiant geriau patenkinti kintančios ekonomikos poreikius ir išvengti skaitmeninės spragos atsiradimo; pabrėžia, jog, siekiant užtikrinti, kad dabartiniai naudotojai, pavyzdžiui, radijo ir televizijos transliuotojai, ir toliau galėtų naudotis pakankamu dažnių spektru (taip pat atsižvelgiant į jų svarbą Europos kūrybos ir kultūros pramonės sektoriams), svarbu parinkti tinkamą perėjimo prie skaitmeninio formato laiką;

23. mano, kad MVĮ, pramonės subjektų, amatų sektoriaus ir kitų sričių suinteresuotųjų subjektų klasteriai ir sinergija gali būti sėkmingi pavyzdžiai plėtojant skaitmeninę gamybą ir inovacijas; pabrėžia, kad, ugdant žinias apie naujas skaitmenines technologijas ir diegiant inovacijas, viešasis sektorius atlieka labai svarbų vaidmenį; atkreipia dėmesį į skaitmeninimo svarbą keičiant verslo modelius ir ragina ES ir valstybes nares užtikrinti, kad darbo teisės aktai būtų pritaikyti prie naujos aplinkos, kad būtų galima išsaugoti darbuotojų teises ir stiprinti kolektyvines derybas;

24. ragina skatinti universaliuosius inovacijų aljansus, siekiant įveikti izoliacija pagrįstus pramonės politikos požiūrius, kurie stabdo inovacijų potencialą; atsižvelgia į strateginį viešųjų investicijų vaidmenį įgyvendinant šį uždavinį ir ragina ES remti viešąsias investicijas į inovacijas;

25. primena svarbų standartizacijos vaidmenį, įskaitant atvirųjų standartų kūrimą, ir pritaria tam, kad daug dėmesio būtų skiriama teigiamam vadovaujančiam vaidmeniui tarptautinėse standartų organizacijose;

26. atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį gali atlikti viešieji pirkimai plėtojant naujas pramonines skaitmenines inovacijas ir technologijas; vis dėlto pabrėžia, kad viešųjų paslaugų skaitmeninimu neturi būti naudojamasi griežtoms taupymo priemonėms viešajame sektoriuje skatinti arba būtinų fizinių paslaugų teikimo mastui mažinti; šiuo požiūriu ragina, nustatant ir įgyvendinant viešąsias skaitmenines strategijas, įtraukti viešojo sektoriaus darbuotojus;

Pramonės politikos ir pereinamojo laikotarpio tikslų susiejimas

27. atkreipia dėmesį į poreikį visapusiškai išnaudoti viešųjų investicijų ir pramonės potencialą atsižvelgiant į aplinkos technologijas ir užtikrinti, kad pramonės įmonės nuolat kurtų ir platintų geriausią prieinamą metodiką ir naujas inovacijas, ir taip sukurtų Europos pramonei konkurencinį pranašumą, kuris reikštų visapusiškas pastangas siūlyti tinkamiausius produktus, kurių gyvavimo ciklo išlaidos būtų mažiausios;

28. pabrėžia, kad pramonė turėtų pasinaudoti atsinaujinančiosios energijos vystymo projektų teikiama nauda, ir šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į gamybos savo reikmėms

arba atsinaujinančiosios energijos gamintojų ir pramonės įmonių dvišalių susitarimų, kaip pramonės energijos išlaidų minimizavimo priemonės, svarbą, kuriais kartu skatinama atsinaujinančiosios energijos plėtra; šiuo atžvilgiu ragina valstybes nares taikyti geriausią patirtį, visų pirma susijusią su daug energijos naudojančiais pramonės sektoriais; apgailestauja dėl menkos ES fondų paramos atsinaujinančiosios energijos projektams, įskaitant ESIF, ir ragina daugiau dėmesio skirti ES atsinaujinančiosios energijos ir žiedinės ekonomikos projektams siekiant užtikrinti ES darnią pramonės ir ekonomikos plėtrą;

29. pabrėžia poreikį integruoti aplinkos aspektus į kitas politikos sritis, pvz., ekonomiką ir pramonę, mokslinius tyrimus ir inovacijas, kad būtų sukurtas pagrindas nuosekliam ir bendram požiūriui. mano, kad Sąjungoje vykdomus veiksmus taip pat turėtų papildyti tarptautinį aspektą turintys veiksmai ir bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis, siekiant spręsti bendrus uždavinius;

30. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti tinkamą struktūrinių pokyčių labiausiai paveiktų regionų, pvz., anglių kasybos vietovių, finansavimą ir ragina tokiose priemonėse kaip „teisingas pereinamojo laikotarpio fondas“ daugiau dėmesio skirti pramonės plėtrai šiuose regionuose, siekiant ilguoju laikotarpiu suteikti jiems realias ekonomines alternatyvas;

31. ragina ES fondų panaudojimo srityje iš esmės pagerinti tvarumo, socialinių ir užimtumo kriterijų įgyvendinimą;

32. mano, kad būtinybė užtikrinti darbuotojų teises ir aukštus vartotojų, sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus turi būti pagrindiniais bet kokios reindustrializacijos politikos komponentais;

33. ragina šią ES pramonės politiką pagrįsti aiškiais tikslais ir rodikliais (įskaitant plataus užmojo energijos vartojimo efektyvumo, išteklių valdymo ir kovos su klimato kaita tikslus), taip pat gyvavimo ciklo bei žiedinės ekonomikos požiūriu;

34. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.